

prima instanță: M. Ulinici,
instanța de apel: L. Popova, M. Moraru, A. Doga,

ÎN C H E I E R E

04 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ciocan Maria,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Florea Maria către Ciocan Maria privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2014, prin care a fost respins ca neîntemeiat apelul de către Ciocan Maria și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 05 decembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 29 octombrie 2013 reclamanta Florea Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciocan Maria privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că în baza recipisei din 20 ianuarie 2011 i-a acordat pârâtei Ciocan Maria un împrumut în sumă de 2 500 euro, cu dobânda de 8 % pe un termen de 3 luni.

Indică Florea Maria că la termenul scadent pârâta nu a restituit suma împrumutului.

Indică reclamanta că, la data de 23 octombrie 2013 a expediat în adresa pârâtei Ciocan Maria un preaviz, prin care a solicitat stingerea datoriei în termen de 10 zile, însă nu s-a soldat cu succes.

Menționează că potrivit certificatului eliberat de Banca de Economii nr. 732 din 23 octombrie 2013 (cursul de cumpărare euro - 17,64 lei), astfel suma totală care urmează a fi rambursată de către Ciocan Maria constituie 44 100 lei.

Solicită reclamanta încasarea de la pârâtă a datoriei în mărime de 2 500 euro sau echivalentul MDL - 44 100 lei, 3 780 lei – dobânda de întârziere și 1376 lei - cheltuielile pentru taxa de stat și pentru asistență juridică suma de 3 000 lei, iar în total suma de 52 256 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Nisporeni din 05 decembrie 2013 acțiunea a fost admisă integral.

S-a încasat de la Ciocan Maria în beneficiul lui Florea Maria datoria conform contractului de împrumut în sumă de 44 100 lei, dobânda de întârziere în sumă de 3780 lei, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3000 lei și taxa de stat achitată în sumă de 1376 lei, iar în total suma de 52256 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond la data de 03 ianuarie 2014 Ciocan Maria a înaintat cerere de apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii spre rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2014, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de către Ciocan Maria și s-a menținut hotărârea Judecătorei Nisporeni din 05 decembrie 2013.

La data de 02 iunie 2014, Ciocan Maria a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătorei Nisporeni din 05 decembrie 2013 cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului recurenta Ciocan Maria a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

În special, invocă recurenta că i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, fiind lipsită de posibilitatea de a-și realiza dreptul său la apărare, de a prezenta probe în cadrul ședinței de judecată, de a participa la cercetarea judecătorească și dezbaterile judiciare.

În susținerea celor invocate indică recurenta că, în cadrul ședinței de judecată din 15 noiembrie 2013 la care aceasta a fost prezentă, s-a stabilit că următoare ședință de judecată va avea loc la data de 05 decembrie 2013 ora 15:00 – pentru care a și semnat.

Indică recurenta că la data și ora stabilită s-a prezentat cu martorii în cauza dată, dar i s-a comunicat că ședința a avut loc la ora 11:00 în aceeași zi, fiind pronunțată și hotărârea.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material.

În context, Colegiul constată că instanța de apel a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei formulându-și opinia corelativ cu prevederile legislație relevante speței.

Colegiul respinge argumentele recurente, precum că, i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, fiind lipsită de posibilitatea de a-și realiza dreptul său la apărare, de a prezenta probe în cadrul ședinței de judecată, de a participa la cercetarea judecătorească și dezbaterile judiciare, prin ceea că i s-a comunicat că următoarea ședință va avea loc la data de 05 decembrie 2013 ora 15:00 , aceasta s-a desfășurat la data de 05 decembrie 2013 ora 11:00, precizând că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 15 noiembrie 2013 (f. d. 23), la care a fost prezentă și recurenta Ciocan Maria, următoarea ședință a fost stabilită pentru data de 05 decembrie 2013 orele 11:00, la care aceasta nu s-a prezentat, astfel instanța de fond era în drept să dispună examinarea cauzei, în lipsa acesteia.

În plus, în ședința instanței de apel recurenta a dat declarații, a fost în posibilitate de a prezenta probe, de a expune argumentele sale pe marginea litigiului, ceea ce a și avut loc.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea

a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ciocan Maria, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Ciocan Maria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Druță

Dumitru Mardari